

Jutjat de Primera Instància núm.
Execució hipotecària núm.

AL JUTJAT DE PRIMERA INSTÀNCIA NÚM. DE

(en cas que ho presenti directament un ciutadà o ciutadana)

....., amb DNI número, en el seu propi nom i dret, amb domicili a l'efecte de notificacions a, localitat de, CP, davant aquest Jutjat, MANIFESTO

(en cas que ho presenti per mitjà d'un procurador o procuradora)

....., procurador/a dels Tribunals i de, segons tinc acreditat en el procediment d'execució hipotecària núm., davant aquest Jutjat, MANIFESTO

Que per mitjà d'aquest escrit sol·licito la suspensió immediata d'aquestes actuacions, d'acord amb les següents

AL·LEGACIONS

1. EMERGÈNCIA SOCIAL I ALARMA SOCIAL

És un fet manifest i notori que aquest procediment d'execució hipotecària s'emmarca en una situació d'emergència social causada per les més de 400.000 execucions hipotecàries que s'han produït a Espanya des del 2007, com a resultat de l'activitat antisocial de les entitats financeres i d'una legislació injusta.

L'alarma social generada per aquesta situació encara s'ha fet més evident en les últimes setmanes, en què el drama de les execucions hipotecàries ha irromput amb més força en la primera línia de l'actualitat.

Aquesta situació d'emergència social l'ha reconeguda la mateixa Associació Espanyola de Banca, que en un comunicat fet públic el passat 12 de novembre es fa ressò de "l'alarma social generada pels desnonaments hipotecaris", i exposa el "compromís de les entitats membres de l'AEB, per raons humanitàries i en el marc de la seva política de responsabilitat social, de paraitzar els llançaments durant els dos pròxims anys en aquells casos en què concorrin circumstàncies d'extrema necessitat". De la mateixa manera, la CECA ha acordat suspendre

l'execució de desnonaments d'habitatge habitual de col·lectius especialment vulnerables fins a l'entrada en vigor de la reforma normativa anunciada per les autoritats.

El president del Govern també ha reconegut el caràcter extraordinari de la situació social generada pels procediments d'execució hipotecària, manifestant que "estem veient coses terribles, inhumanes" i que estudia "paralitzar els desnonaments que afectin les famílies més vulnerables".

El sindicat de policia SUP ha expressat que donarà suport jurídicament als policies que es neguin a participar en desnonaments.

El president del Consell General del Poder Judicial ha manifestat que els jutges poden actuar per "suspendre, paralitzar, modificar o adaptar la decisió judicial al cas concret", emparant-se tant en normatives comunitàries com en principis constitucionals o de dret contractual, sobretot quan es tracti de situacions "de veritable crispació o d'atemptat a un dret fonamental com és el de l'habitatge".

Jutges per a la Democràcia ha fet una crida als jutges perquè "suspenguin automàticament tots els desnonaments".

Des del Fòrum Judicial Independent, es "recomana als membres de la carrera judicial amb competències en la matèria la suspensió de tots els procediments d'execució hipotecària pendents de tramitació en els jutjats de tot Espanya".

Recentment, des de l'Associació Professional de la Magistratura, s'afirmava que "les entitats han convertit els tribunals en les seves oficines recaptatòries" i que es tracta "d'una situació preocupant i molt dolorosa. Un drama social".

I el president del Consell General de l'Advocacia Espanyola també ha exposat la seva posició d'una manera rotunda: "Cap més desnonament per impagament de deutes hipotecaris".

Les manifestacions anteriors són la prova que hi ha una autèntica alarma social en matèria de desnonaments, alarma concretada en els 400.000 desnonaments que s'han produït en els anys de la crisi econòmica, i en els milers que s'estan tramitant en els jutjats espanyols. S'ha de tenir en compte aquesta situació tràgica a l'hora d'interpretar les normes vigents, atès que, de conformitat amb l'article 3.1 del Codi civil, les normes jurídiques han d'interpretar-se d'acord amb "la realitat social del temps en què han de ser aplicades", la qual cosa en el temps present exigeix una clara visió pro ciutadà.

2. VIOLACIÓ SISTEMÀTICA DELS DRETS HUMANS: EL DRET A UN HABITATGE ADEQUAT

Les plataformes d'afectats per la hipoteca i diferents entitats de la societat civil han denunciat reiteradament que els procediments d'execució hipotecària massius constitueixen una violació sistemàtica de drets humans, ja que situen la persona executada en una situació d'absoluta indefensió.

Correspon al jutge interpretar les normes relatives als drets fonamentals que la Constitució espanyola reconeix, de conformitat amb la Declaració Universal de Drets Humans i amb els tractats i els acords internacionals sobre les mateixes matèries ratificats per Espanya (article 10.2 CE). Els drets humans estan pensats perquè resultin efectius i no merament il·lusoris.

La vulneració del dret a la tutela judicial efectiva en les execucions hipotecàries massives dutes a terme per les entitats financeres també vulnera el dret de les persones a gaudir d'un

habitatge digne i adequat (article 47 CE). Es tracta d'un dret humà consagrat en el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals (PIDESC), ratificat per Espanya i que forma part de l'ordenament intern espanyol (article 96.1 CE). En el seu article 11.1 estableix que els Estats es comprometen a prendre les mesures necessàries per assegurar l'efectivitat de "*el derecho de toda persona a un nivel de vida adecuado para sí y su familia, incluso [...] vivienda adecuados, y a una mejora continua de las condiciones de existencia. Los Estados Partes tomarán medidas apropiadas para asegurar la efectividad de este derecho, reconociendo a este efecto la importancia esencial de la cooperación internacional fundada en el libre consentimiento*".

Les esmentades execucions hipotecàries massives en l'entorn actual de crisi economicofinancera i amb una taxa alta de desocupació que impossibilita a les persones costejar el finançament dels seus habitatges, comporten la pràctica de desallotjaments forçosos, amb igual caràcter massiu, incompatibles amb les normes del PIDESC i la seva realització conculca greument altres drets fonamentals com "*violaciones de derechos civiles y políticos, tales como el derecho a la vida, el derecho a la seguridad personal, el derecho a la no injerencia en la vida privada, la familia y el hogar, y el derecho a disfrutar en paz de los bienes propios*", segons indica en la seva Observació General núm. 7 el Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals, que constitueix l'interpret autoritzat del Pacte homònim en l'àmbit internacional i la interpretació ha de ser tinguda en compte ja que comprèn les "*condiciones de vigencia*" d'aquest instrument. L'Observació General esmentada expressa que "*el término «desalojos forzosos» se define como «el hecho de hacer salir a personas, familias y/o comunidades de los hogares y/o las tierras que ocupan, en forma permanente o provisional, sin ofrecerles medios apropiados de protección legal o de otra índole ni permitirles su acceso a ellos»*".

Segons l'*Informe de la Relatora Especial sobre un habitatge adequat*, (Raquel Rolnik, Nacions Unides A/67/286 Assemblea General), de data 10 d'agost de 2012, "a Espanya s'han executat més de 350.000 hipoteques des del 2007, i el 2011 van tenir lloc aproximadament 212 execucions i 159 desallotjaments al dia. La crisi ha afectat desproporcionadament els més pobres i vulnerables, que van ser els últims que van entrar en els mercats hipotecaris i els primers a patir les conseqüències de les crisis a causa de la seva escassa resiliència a les commocions econòmiques i la seva poca capacitat de pagament. Algunes investigacions recents indiquen que la major part (el 70%) dels impagaments registrats a Espanya té relació amb la crisi de l'ocupació i que el 35% de les propietats executades pertanyen a persones migrants".

D'acord amb les últimes dades del CGPJ publicades en el seu informe *Efectos de la crisis en los órganos judiciales*, en el segon semestre de 2012 s'han iniciat més de 50.000 processos d'execució hipotecària, per la qual cosa se superaran les 400.000 execucions hipotecàries des de l'inici de la crisi.

La violació del dret a la tutela judicial efectiva i a un procediment amb totes les garanties seria, al seu torn, constitutiu d'una violació de drets fonamentals de les persones, que podria esdevenir responsabilitat de l'Estat per violació sistemàtica dels drets humans, ja que la violació consignada es deriva de l'aplicació del Dret intern i per l'aplicació massiva davant la qual ens trobem.

3. NORMATIVA DE CONSUMIDORS

La hipoteca que s'executa va ser atorgada a una persona física per a l'adquisició d'un habitatge, de manera que gaudeix de la condició de consumidor segons estableix l'article 3 del

Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries (d'ara endavant, ROL 1/2007).

De la lectura de l'article 51 en relació amb el 53.3 CE, es conclou que la defensa dels consumidors i usuaris ha de considerar-se un principi general informador de l'ordenament jurídic en un doble sentit: d'una banda, obligant el legislador a adoptar les mesures normatives necessàries; i de l'altra, atribuint als òrgans encarregats d'aplicar-les el deure d'interpretar les normes en un sentit favorable als legítims interessos dels consumidors i usuaris. I aquest principi es veu reforçat quan els drets del consumidor tenen relació directa amb un bé o servei d'ús comú, ordinari i generalitzat, com és el cas dels préstecs amb garantia hipotecària i més quan són atorgats amb la garantia de l'habitatge familiar. La defensa dels consumidors i usuaris és, en conseqüència, una de les exigències que deriven del component social del nostre Estat de dret que, en paraules del Tribunal Constitucional en la STC 123/1992, de 28 de setembre, la tendència de la qual segueixen les altres sentències del Tribunal Constitucional 98/1993 i 177/1993, "...significa una acción tuitiva del más débil o desvalido cuando surge un conflicto en el cual la prepotencia del contrario le haría ser siempre el perdedor, para conseguir así la igualdad real o efectiva de individuos y grupos, a la cual encamina el artículo 9 de la Constitución y, con ella, la justicia".

Cal assenyalar, per acabar, que tal com es va indicar en la STC 12/1994, de 17 de gener, FJ 6, el nostre text constitucional no consagra drets merament teòrics o il·lusoris, sinó reals i efectius.

4. AL·LEGACIÓ DE LA NUL·LITAT DE CLÀUSULES ABUSIVES D'EXECUCIÓ HIPOTECÀRIA. APLICACIÓ DE LA SENTÈNCIA TJUE 14/03/2013.

La regulació actual del procediment d'execució hipotecària espanyol ha estat objecte de nombroses crítiques des de múltiples sectors jurídics, principalment a causa de la indefensió en què situa la persona executada.

El Jutjat Mercantil núm. 3 de Barcelona va plantejar aquests dubtes jurídics davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, per tal que valorés si el sistema d'execució hipotecari espanyol respectava els paràmetres mínims que exigia la normativa comunitària de tutela de consumidors i usuaris; la qual cosa va donar origen a la qüestió prejudicial C415/2011. La STJUE de 14 març de 2013 ha confirmat que la legislació espanyola d'execucions hipotecàries (articles 695 i següents de la LEC) vulnera la normativa comunitària de protecció de consumidors i usuaris en no permetre que la persona executada al·legui l'existència de clàusules abusives.

Al TJUE es va plantejar si el sistema d'execució de títols judicials sobre béns hipotecats o pignorats (establert en l'article 695 i següents de la Llei d'enjudiciament civil), amb les seves limitacions pel que fa als motius d'oposició que preveu l'ordenament processal espanyol, no seria sinó una limitació clara de la tutela del consumidor, perquè suposa formalment i materialment un obstacle clar per al consumidor en l'exercici d'accions o recursos judicials que garanteixin una tutela efectiva dels seus drets.

Així mateix, en la qüestió prejudicial es requeria al Tribunal de Justícia de la Unió Europea a donar contingut al concepte de desproporció de la normativa de consumidors a la possibilitat de venciment anticipat en contractes projectats en un interval llarg de temps per incompliments en un període molt concret, a la fixació d'interessos de demora abusius, i a la fixació de mecanismes de liquidació dels interessos variables realitzats unilateralment pel prestador vinculats a la possibilitat d'execució hipotecària, ja que no permeten al deutor

executat que articuli la seva oposició a la quantificació del deute en el mateix procediment executiu, remetent-lo a un procediment declaratiu en què quan hagi obtingut pronunciament definitiu l'execució haurà finalitzat o, si més no, el deutor haurà perdut el bé hipotecat o donat en garantia, qüestió d'especial transcendència quan el préstec se sol·licita per adquirir un habitatge i l'execució determina el desallotjament de l'immoble.

La Comissió Europea, en el seu informe de febrer de 2012 aportat al procediment, advertia que la LEC no respecta el Dret comunitari si manté un sistema d'oposició per clàusules abusives que només es pot activar un cop efectuat el llançament al deutor, i si els interessos moratoris que es poguessin aplicar al deutor fossin desproporcionats.

Les conclusions de l'advocada general del TJUE, presentades el 8 de novembre de 2012, són contundents en sostenir que la normativa espanyola sobre execucions hipotecàries vulnera la normativa comunitària, atès que és incompatible amb la Directiva 93/13/CEE del Consell, de 5 d'abril de 1993, sobre les clàusules abusives en els contractes subscrits amb consumidors. Estima que no suposa una protecció efectiva contra les clàusules abusives del contracte el fet que el consumidor que pretén instar la nul·litat de les clàusules ha de suportar sense possibilitat de defensa l'execució hipotecària, la subhasta de l'habitatge i el desallotjament d'aquest, i que només amb posterioritat estigui legitimat per exercir l'acció de danys i perjudicis. La Directiva europea exigeix que el consumidor disposi d'un recurs legal eficaç per demostrar el caràcter abusiu de les clàusules del préstec i que permeti aturar l'execució forçosa. Considera que l'efectivitat dels drets reconeguts per la Directiva exigeix que l'òrgan judicial que coneix del procediment declaratiu hagi de disposar de la possibilitat de suspendre de manera provisional el procediment executiu, per tal de detenir l'execució forçosa fins que s'hagi comprovat el caràcter abusiu d'una clàusula contractual; de manera que s'impedeixi que el procediment executiu creï, en perjudici del consumidor, una situació com la pèrdua de l'habitatge, la qual posteriorment seria molt difícil o impossible de reparar.

El Tribunal respon que la Directiva sobre les clàusules abusives s'oposa a una normativa nacional, com l'espanyola, que no permeti al jutge que coneixi del procés declaratiu (el que té per objecte declarar el caràcter abusiu d'una clàusula) adoptar mesures cautelars, en particular la suspensió del procediment d'execució, quan siguin necessàries per garantir la plena eficàcia de la seva decisió final.

“En efecto, consta en autos que el sistema procesal español prohíbe al juez que conoce de un proceso declarativo vinculado al procedimiento de ejecución hipotecaria adoptar medidas cautelares que garanticen la plena eficacia de su decisión final, no sólo cuando aprecie el carácter abusivo, con arreglo al artículo 6 de la Directiva, de una cláusula contenida en un contrato celebrado entre un profesional y un consumidor, sino también cuando compruebe que esa cláusula resulta contraria a las normas nacionales de orden público, lo que le corresponde a él verificar.

(...)

Por consiguiente, procede declarar que un régimen procesal de este tipo, al no permitir que el juez que conozca del proceso declarativo, ante el que el consumidor haya presentado una demanda alegando el carácter abusivo de una cláusula contractual que constituye el fundamento del título ejecutivo, adopte medidas cautelares que puedan suspender o entorpecer el procedimiento de ejecución hipotecaria, cuando acordar tales medidas resulte necesario para garantizar la plena eficacia de su decisión final, puede menoscabar la efectividad de la protección que pretende garantizar la Directiva (véase, en este sentido, la sentencia de 13 de marzo de 2007, Unibet, C-432/05, Rec. p. I-2271, apartado 77).

(...)

Así ocurre con mayor razón cuando, como en el litigio principal, el bien que constituye el objeto de la garantía hipotecaria es la vivienda del consumidor perjudicado y de su familia, puesto que el mencionado mecanismo de protección de los consumidores, limitado al pago de una indemnización por daños y perjuicios, no es adecuado para evitar la pérdida definitiva e irreversible de la vivienda.

(...)

En estas circunstancias, procede declarar que la normativa española controvertida en el litigio principal no se ajusta al principio de efectividad, en la medida en que hace imposible o excesivamente difícil, en los procedimientos de ejecución hipotecaria iniciados a instancia de los profesionales y en los que los consumidores son parte demandada, aplicar la protección que la Directiva pretende conferir a estos últimos.”

La sentència dictada pel TJUE vincula els altres tribunals que coneguin d'un problema similar

El TJ considera que el règim processal espanyol menyscaba l'efectivitat de la protecció que pretén garantir la Directiva, la qual cosa passa en tots els casos en què l'execució de l'immoble es porta a terme abans que el jutge que conegui del procés declaratiu declari abusiva la clàusula contractual en què es basa la hipoteca i, en conseqüència, la nul·litat del procés d'execució, que només permetria garantir una protecció al consumidor merament indemnitzatòria, de totes maneres incompleta i insuficient ja que no evitaria la pèrdua definitiva i irreversible de l'habitatge. Així, el TJ declara que la normativa espanyola no s'ajusta al principi d'efectivitat, en la mesura que fa impossible o excessivament difícil, en els procediments d'execució hipotecària, aplicar la protecció que la Directiva confereix als consumidors.

D'altra banda, el TJ, en examinar el concepte de clàusula abusiva, recorda que el desequilibri important creat per aquest tipus de clàusules s'ha d'apreciar tenint en compte les normes aplicables en el Dret nacional quan no hi hagi un acord de les parts en aquest sentit.

En aquest cas, tal com consta en el declaratiu interposat i pendent davant el Jutjat, s'han instat la nul·litat de les clàusules de l'escriptura hipotecària referents a *(clàusula d'interessos de demora; clàusula relativa al venciment anticipat; clàusula relativa a la liquidació unilateral del deute impagat)*, ja que si continua l'execució es produiria un perjudici irreparable.

Així doncs, és procedent que declari la suspensió de l'execució hipotecària com a mesura cautelar, fins que decideixi sobre la consideració i, si escau, la nul·litat de les clàusules de la hipoteca.

5. VULNERACIÓ DEL DRET DE TUTELA JUDICIAL EFECTIVA

De resultes del que s'ha plantejat, i després que el TJUE hagi considerat que el procediment d'execució hipotecària d'Espanya és contrari a la normativa sobre consumidors, s'estaria vulnerant el dret a la tutela judicial efectiva, el dret de defensa dels deutors hipotecats i la prohibició d'indefensió; i és imperativa per al jutge la protecció de drets fonamentals en el procediment i la seva actuació urgent.

Per tot això,

SOL·LICITO AL JUTJAT:

1. Que tingui per presentat l'escrit i tingui per fetes les manifestacions que conté.
2. Que acordi la suspensió immediata d'aquestes actuacions, fins que no es modifiqui la llei processal que permeti el plantejament de motius d'oposició basat en l'existència

de clàusules abusives o, subsidiàriament, la declaració de nul·litat d'actuacions i la petició de retroacció en el moment processal d'admissió de la demanda.

ALTRESSÍS

1. **EXOSO:** Que, en cas que el jutge consideri que aquest escrit l'han de presentar un advocat i un procurador, em sigui notificada aquesta resolució, i sigui igualment suspès el procediment per tal que pugui sol·licitar la justícia gratuïta o que el lletrat d'ofici que em pogués representar pugui presentar aquest escrit.

Per això,

SOL·LICITO: Que tingui per fetes les manifestacions anteriors als efectes oportuns i les acords de conformitat.

2. **EXOSO:** Que, atès que aquesta petició es formula emparant-se en l'incompliment de l'Estat espanyol d'una normativa comunitària que de cap manera em pot ser imputada, mentre es mantinguin les causes de suspensió, això no em suposi perjudicis més grans derivats de la continuïtat en la meritació dels interessos moratoris.

Per això, novament,

SOL·LICITO: Que tingui per fetes les manifestacions anteriors als efectes oportuns i les acords de conformitat.

A, de de 2013

(en cas que ho presenti directament un ciutadà o ciutadana)

(rúbrica)

(en cas que ho presenti per mitjà d'un procurador o procuradora)

(rúbrica)

Advocat

(rúbrica)

Procurador